

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 147/2022
03.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешки случајеви разбојничке крађе и разбојништва из члана 169. став 1. Кривичног закона Републике Србије у вези са чланом 19. Основног кривичног закона и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Аладина Шемовића, поднетом против правноснажног решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Новом Пазару Сик 3/22 од 08.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Аладина Шемовића, па се **УКИДА** правноснажно решење судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Новом Пазару Сик 3/22 од 08.02.2022. године и предмет враћа Вишем суду у Новом Пазару на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Новом Пазару Сик 3/22 од 08.02.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца осуђеног АА поднета против решења МУП РС Сектора за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије, Одељење за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије у Краљеву, Одсек за аналитику и полицијске евиденције за ПУ Нови Пазар број 235-1/493 од 27.01.2022. године, којим је одбијен захтев за рехабилитацију осуђеног АА.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Аладин Шемовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, у вези чл.98. став 2. тачка 5. КЗ са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање или преиначи побијано решење и донесе одлуку о наступању законске рехабилитације.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења

Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажно решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан у односу на правноснажно решење Вишег суда у Новом Пазару Сик 3/22 од 08.02.2022. године, док је одлуку првостепеног надлежног органа за одлучивање о законској рехабилитацији, Врховни касациони суд сматрао поступком који је претходио судској одлуци.

Бранилац окривљеног АА у захтеву поднетом у смислу члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП. Наводи да је доношењем решења суд погрешно применио закон, тачније одредбу члана 98. став 2. тачка 5) КЗ-а, на који начин указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 98. став 2. тачка 5) КЗ-а.

У захтеву бранилац окривљеног наводи да је његов захтев за рехабилитацију поводом правноснажне пресуде Окружног суда у Новом Пазару К 50/04 од 10.09.2004. године, одбијен решењем МУП-а Републике Србије, Сектора за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије у Краљеву, Одсек за аналитику и полицијску евиденцију за ПУ Нови Пазар бр. 235 – 1/2180 од 11.05.2021. године. Решавајући по жалби на ово решење, Виши суд у Новом Пазару је својим решењем Сик 14/21 од 26.05.2021. године, одбио исту као неосновану. Поступајући по захтеву за заштиту законитости браниоца на наведено решење Вишег суда у Новом Пазару, Врховни касациони суд је пресудом Кзз 909/21 од 30.09.2021. године исто укинуо и предмет вратио Вишем суду у Новом Пазару на поновно одлучивање. Након овога је Виши суд у Новом Пазару, својим решењем Сик 36/21 од 30.12.2021.године, усвојио жалбу браниоца, укинуо наведено решење бр.235- 1/2180 од 11.05.2021. године и предмет упутио надлежном органу за вођење казнене евиденције на поновно одлучивање. У поновном поступку решењем МУП-а Републике Србије, Сектора за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије у Краљеву, Одсек за аналитику и полицијску евиденцију за ПУ Нови Пазар бр. 235 – 1/493 од 27.01.2022. године, поново је одбијен захтев за рехабилитацију наведене осуде. Решавајући по жалби браниоца на ово решење, Виши суд у Новом Пазару је својим решењем Сик 3/22 од 08.02.2022. године, одбио исту као неосновану. Према становишту одбране побијаним решењем, дошло је до повреде одредаба Кривичног законика, односно погрешно је примењена одредба члана 98. став 2. тачка 5. КЗ.

Бранилац наводи у захтеву да је дана 29.04.2021. године поднео захтев којим би се утврдило наступање законске рехабилитације осуде изречене пресудом Окружног суда у Новом Пазару К 50/04 од 10.09.2004.године, која је издржана дана 26.10.2010. године. Према тадашњем стању ствари у казненој евиденцији АА није био правноснажно осуђен, већ је кривични поступак био у току, а исти је окончан осуђујућом пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 2/21 од 31.05.2021. године, правноснажном доношењем пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 580/21 од 05.10.2021. године. Бранилац је истакао да је Виши суд у Новом Пазару погрешно, у поновном поступку у решењу Сик 3/22 од 08.02.2022. године, узео у обзир пресуду Вишег суда у Новом Пазару К 2/21 од 31.05.2021. године, јер та пресуда није егзистирала у време подношења захтева за рехабилитацију и окривљени не може трпети правне последице због тога. Истакао је да је законска рехабилитација аутоматска, да иста наступа по сили закона, те окривљени не сме сносити штетне

последнице због неажурности државних органа, односно органа надлежног за вођење казнене евиденције који није спровео законску процедуру брисања осуде. Имајући у виду наведено, по ставу браниоца окривљеног погрешан је закључак Вишег суда у Новом Пазару, изнет у побијаном решењу Сик 3/22 од 08.02.2022.године, да је након упућивања надлежном органу за вођење казнене евиденције на поновно одлучивање, исти овлашћен да у поновном поступку, утврђује све чињенице битне за наступање законске рехабилитације, па самим тим и чињеницу нове осуђиваности на дан доношења решења. Даље је бранилац навео да ако се има у виду одредба члан 98. став 2. тачка 2) КЗ, то су у конкретном случају испуњени услови за законску рехабилитацију.

Одредбом члана 98. став 1. Кривичног законика прописано је да се законска рехабилитација даје само лицима која пре осуде на коју се односи рехабилитација нису била осуђивана или која су се по закону сматрала неосуђиваним.

Одредбом члана 98. став 2. тачка 5) Кривичног законика прописано је да законска рехабилитација настаје ако лице које је осуђено на казну затвора преко једне до три године, у року од десет година од дана кад је та казна извршена, застарела или опроштена, не учини ново кривично дело.

Из списка предмета произилази да је судија за извршење кривичних санкција Вишег суда у Новом Пазару решењем Сик 3/22 од 08.02.2022. године, одбио као неосновану жалбу браниоца осуђеног поднету против решења МУП РС Сектора за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије, Одељење за аналитику, телекомуникационе и информационе технологије у Краљеву, Одсек за аналитику и полицијске евиденције за ПУ Нови Пазар број 235-1/493 од 27.01.2022. године, којим је одбијен захтев за рехабилитацију осуђеног, налазећи да је окривљени три пута осуђиван и то: пресудом Окружног суда у Новом Пазару К 50/04 од 10.09.2004. године, у односу на коју је поднет захтев за рехабилитацију, пресудом Општинског суда у Новом Пазару, Одељење у Тутину К 832/10 од 03.03.2011. године, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. КЗ на казну затвора у трајању од три месеца и пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 2/21 од 31.05.2021.године, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ на казну затвора у трајању од две године и шест месеци. Такође, из списка предмета произилази и да је казна затвора у трајању од једне године и два месеца по пресуди Окружног суда у Новом Пазару К 50/04 од 10.09.2004. године због кривичног дела из члана 169. став 1. КЗРС, у вези члана 19. ОКЗ и кривичног дела неовлашћено набављање, држање, ношење, израда, размена или продаја ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији, издржана дана 26.10.2010. године. Надаље, казна затвора у трајању од две године и шест месеци по пресуди Вишег суда у Новом Пазару К 2/21 од 31.05.2021.године, постала је правноснажна дана 05.10.2021.године, када је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 580/21, а извршна дана 26.10.2021. године, а за кривично дело које је окривљени извршио дана 01.10.2010. године.

Имајући у виду напред наведено, као и налоге из пресуде Врховног касационог суда Кзз 909/21 од 30.09.2021. године, јасно произилази да је суд одлучујући о жалби браниоца окривљеног погрешно применио одредбу члана 98. став 2. тачка 5) КЗ. Према наведеним одредбама, орган који одлучује о законској рехабилитацији, у смислу члана

571. ЗКП, орган надлежан за вођење казнене евиденције, дужан је да води рачуна о томе да ли је законска рехабилитација настала у моменту када су испуњени услови за наступање исте, а то је у конкретном случају протек рока од десет година од дана када је казна извршена, застарела или опроштена, за лице које је осуђено на казну затвора преко једне до три године. У конкретном случају у односу на окривљеног АА и казну за коју је тражена законска рехабилитација у трајању од једне године и два месеца, по пресуди Окружног суда у Новом Пазару К 50/04 од 10.09.2004. године, протек рока од десет година од издржане казне затвора, а која затворска казна је издржана дана 26.10.2010. године, је наступио дана 26.10.2020.године. Наведена пресуда на коју се у својој одлуци позива Виши суда у Новом Пазару у решењу Сик 3/22 од 08.02.2022.године, је донета од стране Вишег суда у Новом Пазару К 2/21 дана 31.05.2021.године, а постала правноснажна 05.10.2021. године, дакле, након истека наведеног рока од десет година од издржане казне затвора по пресуди за коју је тражена рехабилитација, те иста не може бити цењена у моменту подношења захтева и испуњености услова за законску рехабилитацију, на који начин је по налажењу Врховног касационог суда учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 98. став 2. тачка 5) КЗ, на коју се основано указује захтевом браниоца окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Аладина Шемовића и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијано правноснажно решење судије за извршење Вишег суда у Новом Пазару Сик 3/22 од 08.02.2022. године, те списе предмета вратио Вишем суду у Новом Пазару на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, при чему ће суд у поновном поступку најпре отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне, конкретне и аргументоване разлоге.

Записничар-саветник
Маша Денић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић